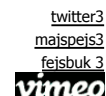

Znašel si se na arhivu spletne strani Radia Študent, kjer so zaenkrat dostopni prispevki pred majem 2012. Takrat smo namreč za rojstni dan preklopili na novo spletno stran in prevetrili programsko shemo.

Povezava na novo spletno stran je **tole**

V ŽIVO I II III | [POLITIKA >>](#) | [GLASBA >>](#) | [KULTURA >>](#) | [UNIVERZA >>](#) | [JUTRANJCI >>](#) | [MEDREDAKCIJA >>](#) | [RTVŠ >>](#)

Na naslovnicu

R A D A R

Radia Network

Striptiz

Kulturne novice

RKHV Intervju

Kinobar

Kosilo nekega molja

Teater v eter

Fine umetnosti

Plesna

Humanistika

Đlako z jezika

Pisma iz tujine

Detabuizator

Milo rase vitica, vitica življenja

mila

Otitis media

RTF

Zajtrk avantgarde

After Artefakt

Art-area

Deviantovi fragmenti

Fotka

Lezbomanija

Sektor Ž

Temna zvezda

Teritorij teatra

Tu pa tam

Kultura - kultura

Nove pisarije

Odpri termin RKHV

Oči, da ne vidijo

Teorema

Arhiv oddaj >

Spikerji

Tehniki

Forum

Fonoteka

Kultura > Plesna

The End. Konec gledališča kot organizma. (2195

bralcev)

Ponedeljek, 15. 3. 2010

Pia

Najbrž je prav sreča, da dogodka The End avtorice Male Kline nismo recenzirali že takoj po oktobrski premieri, saj potem ne bi videli marčne reprize, ki nikakor ni zgolj ponovitev. Koreografinja se je v teh nekaj mesecih spustila še globlje v raziskavo medija gledališča in razgradila strukturo svoje že obstoječe predstave ter jo še za segment bolj odtegnila organski celoti.

Najbrž je prav sreča, da dogodka The End avtorice Male Kline nismo recenzirali že takoj po oktobrski premieri, saj potem ne bi videli marčne reprize, ki nikakor ni zgolj ponovitev. Koreografinja se je v teh nekaj mesecih spustila še globlje v raziskavo medija gledališča in razgradila strukturo svoje že obstoječe predstave ter jo še za segment bolj odtegnila organski celoti. Zgolj neverjetna prezenca nastopajoče je bil tokrat tisti šiv, ki je krpal kosce prizorov.

Avtorica je iz oktobrske predstave izločila nekatere sicer odlične prizore. Tako na primer v reprizi ni več sekvence, kjer z besnim pohojanjem kupa čebule povzroči, da zajoka praktično cela dvorana, hkrati pa ima sentimentalni govor o večni nalogi performerja, ki se mora dotakniti gledalca. Nova uprizoritev tudi močno zreducira virtuozne plesne prizore, kamor pogosteje vdirajo namerne napake in spodrslijaji.

S temi posegi nalašč spodmika referenčne točke lastne predstave in tako onemogoči vsakršno koherentnost sodbe. Po drugi strani pod vprašaj postavi formo gledališkega dogodka kot fiksnega organizma, ki je le kot tak lahko fluiden v procesu ekonomske cirkulacije. Bi lastnik Van Goghove slike dovolil posege vanjo, potem ko bi bila ta že kupljena, četudi bi šlo za poseg samega Van Gogha?

Ta odrski eksperiment Male Kline je še posebej drzen v primerjavi z njenimi siceršnjimi avtorskimi predstavami, v katerih je jasno izrabljala postopke reprezentacije in ustvarjala koherentne in močne zgodbe s skorajda liturgičnimi razsežnostmi. The End pa s tovrstno estetiko prekine, saj se igra ravno s postopki gledališke reprezentacije, ter gledalcu v ključnih točkah spodmika tla pri branju pomenov. V hitro menjajoče se sekvence vdirajo točke prezence, v katerih performerka izstopa iz predstavljanja, ter razpira praznino med frakcijo gledalcev in tisto nastopajočih.

Izčrpavanje s popularnimi plesi na začetku z banalnimi sredstvi razpre problem totalnega izčrpanja gledališča kot zabavljaštva. Zelena platno, pred katerim Klinetova izvaja svoje prestavitve v projekcijo animacije Izarja Lunačka, omogoča igro s potapljanjem v drug medij, ki hkrati izničuje živost prezence in kaže na fikcijskost obeh. Prevpraševanje medija gledališča se tudi z igro nenehnega zavračanja samega akta igranja zoperstavlja zgolj njegovi ontičnosti in prehaja na ontološkost teatarskega.

Dialog s pojmovno figuro umetnosti predstava humorno zavzame tako, da se performerka našemi v karikaturo legendarnega Beuysovega zajca in teatralično umre. A s smrtjo ni zadovoljna, zato jo zahteva še enkrat ob pomoči posebnih luči, da si bomo njeno muko ob vsakokratnem umiranju na odru enkrat za vselej

Google Translate

cet, 16. maj 13 @ 13:52:37

Select Language

Google Gadgets powered by Google

zapomnili. V holivudskem teatraličnem prizoru, pri katerem Mala Kline pooseblja tako junaškega moškega kot žensko, ki potrebuje njegovo zaščito, je v boju z bombami proti demonu ravno umetnost tista, ki demona lahko premaga.

Umetnost je hkrati ironizirana kot rešiteljska ter uporabljena kot sredstvo razgrnitve biti samega medija ter je tako, kot pravi avtorica, »igra s teatralnostjo ter hkrati upor proti njej«. Koreografinja tudi s pomočjo animacije nalašč nasiči prostor z raznovrstnimi referencami, od Cheja Guevare do rumene podmornice Beatlesov. S tem onemogoča reprezentacijo, ki bi se formirala kot sodba, prav tako pa onemogoča sodbo te nerepresentacijske reprezentacije s strani gledalca.

S sodbo v gledališču želi Mala Kline po zgledu Artaudove zadnje radijske igre opraviti. To je možno samo z izkoristkom gledaliških sredstev, igranje je potrebno pripeljati do obeh skrajnih meja, do ne-igranja ter absolutne reprezentacijske igre, še najbolje do kar obojega hkrati. Ravno ta gledališka norost, po kateri Mala Kline poseže, pa osvobaja gledališče njegovih organov in strukturiranja v organizem, ter ga postavlja na Artaudovo utopično pozicijo telesa brez organov. S citiranjem Artaudove igre Opraviti z božjo sodbo, se avtorica tudi v sami predstavi eksplicitno obrača k temu zanimivemu konceptu, ki sta ga podrobno razdelala filozofa Deleuze ter Guattari.

Preden pa zaključimo, šepne performerka, bi vam rada zapela še zadnjo pesem. V njej metaforično odpre utopično razsežnost dolgoročnega odmika od gledališča organiziranega kot organizem. Telo brez organov ima tudi svojo nevarno plat, če ne ohrani vsaj malo povezave s strukturo, se lahko raztelesi. To pa ne sme biti njegov namen, če želi biti produktiven koncept. Avtorica je v zadnjem prizoru pokazala, da se tega zaveda, zato se nam za njene prihodnje projekte ni bati.

Že drugič je Pia Brezavšček v gledališču postajala otrok.

Komentarji

[komentiraj >>](#)